

Ἡ κατάχρησις τοῦ καπνοῦ ἐγένετο αφορμῆ, ὡς πολλά καὶ ποικίλα συγγράμματα γραφῶσι περὶ τῶν βλαβερῶν αὐτῆς συνεπειῶν διὰ τὸν ὄργανισμὸν καὶ πραγματικῶς ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ πάθος τοῦτο δύναται νὰ προκλήσῃ παντοειδεῖς θξείας ταραχὰς καὶ χρόνια νοσήματα, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ζωὴν. Ὡς δ' ἀφορᾷ πρὸς τ' ἀποτελέσματα, μεγάλην σπουδαιότητα ἔχει ὁ τρόπος τοῦ καπνίζεσθαι, τὸν ὁποῖον γάλλοις τις ἰατρός, ὁ Dr. Favarger, διακρίνει εἰς τέσσαρας τύπους.

Εἰς τὸν πρῶτον τύπον ἀνάγονται οἱ καταπίνοντες, ἢ μᾶλλον ἀναπνέοντες τὸν καπνόν, καθ' ἣν περιπτώσειν ἡ νικητιανὴ δύναται ἀμέσως νὰ ἐπιδράσῃ δηλητηριωδῶς ἐπὶ τοῦ μυκώδους ὑμέως τῶν πνευμόνων.

Εἰς τὸν δεύτερον τύπον κατατάσσονται οἱ περιορίζοντες τὴν εἰσπνοὴν τοῦ καπνοῦ μέχρι τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ λάρυγγος.

Εἰς τὸν τρίτον ἀνήκουσι πάντες οἱ διαρκῶς κρατοῦντες τὸ σιγάρον μεταξὺ τῶν χειλέων των καὶ ἐπομένως ἐνίοτε καταπίνοντες ποσὸν τι σιγάρου, ἀναμεμιγμένον μετὰ νικητιανῆς. Εἰς τοὺς φουμαδόρους τοῦ εἴδους τούτου αἱ βλαβεραὶ ἐπενέργειαι ἐκδηλοῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τοῦ μυκώδους ὑμέως τοῦ στόματος.

Τέλος εἰς τὸν τέταρτον καὶ τελευταῖον τύπον καταλέγονται πάντες οἱ ὅπωςδήποτε ἄλλως ποιοῦμενοι χρῆσιν τοῦ καπνοῦ.

Τὰ μέσα, δι' ὧν δύναται τις ν' ἀποφύγῃ τὴν χρονίαν διὰ νικητιανῆς δηλητηρίασιν, συνίστανται κατὰ τὸν ἀνωτέρω μνημονευθέντα ἰατρὸν

Α'. εἰς τὸ νὰ μὴ καπνίζῃ τις ποτὲ νησιτικός, εἰς τὸν τρόπον ὡςτε πάντοτε ἡ νικητιανὴ νὰ εὐρίσκη πλήρη τὸν στόμαχον, ὅτε καὶ ἡ βλαβερὰ τῆς ἐπενέργειαι δύναται νὰ ἐξουδετερωθῇ διὰ τῆς ἐπενεργείας ὀξέων τινῶν, περιεχομένων εἰς πολλὰ εἶδη ποτῶν, οἷον τοῦ ταννικοῦ ὀξέος, ὅπερ περιέχει ὁ ἐρυθρὸς οἶνος, ὁ καφρός, τὸ τέτον κτλ.

Β'. Εἰς τὸ νὰ μὴ κρατῇ τις ἀκαταπαύστως τὸ σιγάρον εἰς τὸ στόμα του.

Γ'. Εἰς τὸ ν' ἀνανεῶναι καὶ νὰ καθαρίζῃ συχνότατα τὰς καπνοσύριγγας καὶ Δ'. εἰς τὸ ν' ἀλλάσῃ συνεχῶς τὴν ποιότητα τῶν σιγάρων, οὔτως ὡςτε νὰ ἐλαττοῦται ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον τὸ ποσὸν τῆς νικητιανῆς, τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν στόμαχον.

Ἐν τῇ ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ὁ περιφανὴς ἰατρός Hayem ἀνέγνω ἐπ' ἐσχάτων ἐκθεσιν, ἐν ἣ λέγει ὅτι ἐπιχειρήσας πολυάριθμα πειράματα καὶ ἐρεῦνας ἀνεκάλυψε, ὅτι τὸ κύριον νοσηγόνον αἴτιον κακοήθους τινὸς καὶ ἐπικινδύνου διαρροίας, συχνότατα ἀπαντῶσης παρὰ τοῖς μικροῖς παιδίοις, εἶνε βακτηριδιά τινα, ἣν τὴν φύσιν διὰ μακρῶν περιγράφει ἐν τῇ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐκθέσει του. Ἐν τούτοις ὁ ἡμέτερος Δαμασκηνός, περίβλεπτος καθηγητῆς τῆς Κλινικῆς ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ

καὶ ὁ μαθητῆς αὐτοῦ Κλάδος, προ τετραετίας ἀριστεύσας ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν αὐτοῦ, διημφισβήτησαν τὴν πατρότητα τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, καθότι αὐτοὶ πρὸ καιροῦ, τὰς αὐτὰς ἐρεῦνας ἐπιχειρήσαντες, εἶχον ἤδη εὐρεῖ τὸ βακτηριδίον τοῦτο καὶ εἶχον γράφει περὶ αὐτοῦ τὰ δέοντα. Ὁ Hayem ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐνστάσιν ταύτην τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν καὶ ὡμολόγησε μὲν, ὅτι οὗτοι πρῶτοι ἀνεῦρον τοὺς μικροοργανισμοὺς τούτους, ἀλλὰ δὲν ἐδεδώρσαν αὐτοὺς ὡς κυρίους τῆς παιδικῆς νόσου παραγωγεῖς καὶ αἰτίους.

Ἡ μετρία καὶ εὐμέθοδος τοῦ σώματος ἀσκήσις εἶνε, ὡς πάντες ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκουσιν, ἡ καλλιτέρα καὶ ὠφελιμωτέρα ἀνάπαυσις τῶν πνευματικῶς ἐργαζομένων καὶ ταλαιπωρουμένων ἀνθρώπων. Οἱ ἰατροὶ πολλάκις λαμβάνουσιν ἀφορμὴν νὰ συμβουλευσῶσι τὸν λόγιον, ὅπως ἀφήσῃ τὸ σπουδαστήριόν του καὶ τὰ βιβλία του καὶ ἀναλάβῃ εἰς χεῖρας τὸν πέλεκυν ἢ τὴν δίκελλαν ἐπὶ τινὰς ὥρας, ἢ νὰ κάμῃ διάφορα ἐν τῷ δωματίῳ του γυμνάσια τοῦ σώματος, ἀντὶ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν κατὰ κλισίαν, ἥτις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δὲν παρέχει εἰς τὸ ταλαιπωρηθὲν νευρικὸν σύστημα τὴν δέουσαν ἀναψυχὴν. Ἡ ὑγειονομικὴ αὕτη μέθοδος λόγον ἔχει, ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν δύναται συγχρόνως καὶ δι' ὄλων του τῶν μῶνων νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ σκέπτεται ἐμβριθῶς διὰ τοῦ νοῦς του. Πᾶσα ἀπόπειρα συντόνου μυϊκῆς ἐργασίας ταράσσει καὶ θορυβεῖ τὰς σκέψεις, ὅπως καὶ τὰνάπαλιν πᾶσα ἐπίτασις τῆς προσοχῆς ἐλαττοῦνει τὴν δραστηριότητα τῶν μῶνων.

Τὴν ἀμοιβαίαν λοιπὸν ταύτην σχέσιν μεταξύ διανοητικῆς καὶ σωματικῆς περὶ τὸ λειτουργεῖν ἰκανότητος φυσιοδίφης τις γερμανὸς ἠδύηθη νὰ καθορίσῃ δι' ἀριθμῶν, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετεχειρίσθη εἶδος τι δυναμομέτρου, τοῦ ὁποῖου ὁ δείκτης, πιεζόμενος ὑπὸ τῆς χειρὸς, ἐδείκνυεν εἰς βαθμοὺς τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐξασκουμένην πίεσιν. Ὅσαμις λοιπὸν ὁ νοῦς ἦτο ἐπησχολημένος, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραχθῇ τόση πιεστικὴ δύναμις, ὅση καὶ ὅταν δὲν ἦτο που παρεληλυμένος, παρετηρήθησαν δὲ καὶ διαφοραὶ κατὰ τὴν ἐλαφροτέραν ἢ ἐπιπικνωτέραν τοῦ πνεύματος ἐνασχόλησιν. Ἐν ᾧ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐπίεζε τὸν δείκτην μέχρις 82 βαθμῶν, ἀμέσως ἡ πιεστικὴ αὕτη δύναμις ἤλαττοῦτο κατὰ 50 καὶ πλέον βαθμοὺς, ὁσαμις ὁ εἰρημένος φυσιοδίφης ἀνεγίνωσκεν εἰς βιβλίον, οὗ τὸ περιεχόμενον ἀπῆται σκέψιν καὶ προσοχὴν. Κατὰ τὴν ἀπλὴν ἀνάγνωσιν ἀνήχετο πάλιν ἡ μυϊκὴ δύναμις μέχρι 58 βαθμῶν, καὶ ἤλαττοῦτο ἅμα ὡς ἐπεχείρει ν' ἀριθμῆσῃ, ἢ νὰ λύσῃ μαθηματικὸν τι πρόβλημα. Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀπαραίτητος πρὸς τελείαν ἀνάπτυξιν καὶ διάπλασιν τοῦ σώματος εἶνε ἡ ἀρμονικὴ ποικιλία μεταξύ σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐργασίας, καὶ ὅτι μετὰ τὰ μαθήματα τὰ ἡμέτερα τέκνα πρέπει νὰ παύσωνται καὶ νὰ γυμνάζωνται ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

— Δ. Βικέλα ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ. Ἐν Ἀθήναις 1887, σελ. 1—207. Κομψότατον τομίδιον περιέχον ἐξ χαριεστάτας διηγήσεις τοῦ λογιῶν ἀνδρός, εἰς δὲ τὰς αὐτὰ ὀφείλει ἡ νεωτέρα ἑλληνικὴ φιλολογία. Τιμ. 2 φράγκ.

— ΟΤΙ ΟΙ ΠΡΕΣΒΥΤΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΙ ἦτοι ἀνέκδοτον ἀνατολικὸν μυθολόγημα διασκευασθὲν ὑπὸ Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ. Ὁ ἐν Μανσούρα τῆς Αἰγύπτου λόγιος δημογῆς τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του εἰς τὰ καλά καὶ χρήσιμα ἀφιερῶν ἐξέδωκε τὸν χαριεστάτον τοῦτον ἀνατολικὸν μῦθον ἰδίαις δαπάναις πρὸς ὄφελος τοῦ ἐν Μαδύτῳ τῆς Θρακ. Χερσονήσου Φιλεκαπιδευτικοῦ Συλλόγου, ἢ ὡς ἑλληνισπόντος. Τιμ. 1 φράγκ.

— Ἀντωνίου Θ. Σπηλιωτοπούλου ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ. Ἐν Ἀθήναις 1887. σελ. α'—ιστ'. καὶ 1—128. Ἡ συλλογὴ τῶν θαλασσινῶν τούτων ποιημάτων διαίρεται εἰς Τριτώνας, Κογχύλας, Ἀττικὰς ἀκτῆς καὶ Μεταφράσεις καὶ μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ λόγιος καὶ φιλόκαλος νέος ἔχει πολλὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως. Τιμ. 2 φράγκ.

— Handbuch der Poetik von Prof. Herm. Baumgart. Κριτικὴ καὶ ἱστορικὴ ἐκθεσις τῆς θεωρίας τῆς ποιητικῆς τέχνης. Ὁγκώδες βιβλίον ἐκ 735 σελίδων, ἔφτι ἐκδοθὲν καὶ πολλὴν ἔχον σπουδαιότητα. Τιμ. 13½ φρ.

— Ueber das Schöne von Prof. Dr. Jul. Bergmann. Ἀναλυτικαὶ καὶ ἱστορικακριτικαὶ ἐρευναὶ, ἀξίαι συστάσεως εἰς τοὺς περὶ τὴν αἰσθητικὴν

καὶ τὰς καλογικὰς ἐπιστήμας ἀσχολουμένους. Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖται ἐκ σελ. 202. Τιμ. 5 φράγκ.

— Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern von H. Blümner. Τόμοι τέσσαρες μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Σύγγραμμα ὠφελιμώτατον καὶ λίαν ἀναγκαῖον εἰς τοὺς περὶ τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένους. Ἐκαστος Τομ. 10 φράγκ.

— Wörterbuch zu den homerischen Gedichten von Antenrieth. 5. Ἐκδοσις μετὰ πολλῶν ξυλογραφ. καὶ δύο χαρτῶν. Τιμ. 4 φρ.

— Die attischen Strategen im 5. Jahrhundert von Prof. Belser. Βραχεῖα διατριβὴ ἐκ 37 σελ. Τιμ. 1 φράγκ.

— Griechische Geschichte von Ernst Curtius. I. Bd. Bis zum Beginne der Perserkriege. Ἐκδοσις ἕκτῃ. I. Τομ. τιμ. 11 φράγκ.

Σημ. Ἡ Διεύθυνσις τῆς „Κλειῶς“ δέχεται παραγγελίας ὄλων τῶν ἐνταῦθα ἀναφερομένων καὶ οἰωνδῆποτε ἄλλων βιβλίων ἐν Γερμανίᾳ ἐκιδδομένων καὶ προθύμως ἀποστέλλει αὐτὰ εἰς τὸν προαποστέλλοντα τὴν ἀξίαν των διὰ τῆς ταχίστης ὁδοῦ.